

подочны зѣбы, каквыто имѣть звѣрове-ти, които ѣдѣть мясо, и *кѣтници*, каквыто имѣть добытчета, что ся хранять съ трѣвѣ. По това и чловѣкъ трѣбува да ся храни съ мѣшанѣ хранѣ.

Зѣби-ти сѣ не само голѣмы помагала за смилане-то, нѣ еще сѣ и накытъ на чловѣчи-ты уста; затова и за двѣ-тѣ тыя причины трѣбува да ся гляда да ся чювать и дръжѣть здрави. Зѣби-ти остоятъ здрави, до когато имѣ ся не исхаби оная стѣкловина около главѣ-тѣ имѣ и до когато имѣ остоя шія-та покрыва съ мяса отъ вѣнцы-ты. У всякой чловѣкъ ся утая и уталага изъ уста-та една мокрота, която ся олъпа най-много по задны-ты страны на долни-ты рѣзцы и подочници, та прави една тригія. Ако съ трѣкане не ся отмахне, то тая тригія ся вмѣкне измежду мяса-та и ший-та на зѣбы-ты, та така малко помалко оголи ший-тѣ, която отъ натрупанѣ-тѣ тригіѣ става грьздава, а оттова лесно ся охващатъ о неѣ останкы отъ ѣстие-то, и отъ тѣхъ ся лупѣть микроскопическы животинкы, които даватъ поводъ на тыя мяса да загниѣть, а това е голѣма пакость за зѣба.

За пазеніе зѣбы-ты можемъ ся дръжѣ за тыя законы: 1. всякъ заранѣ откакъ ся омые чловѣкъ да си измые и исплакне зѣбы-ты съ чистѣ водѣ и да си ги истріе съ четчицѣ (фурчѣ), или по́добръ съ флаanelѣ и съ прахъ за зѣбы.

Прахъ-тѣ за зѣбы трѣбува да врьши троякъ работѣ: да изглади и зачюва гладкъ повърхнинѣ-тѣ на зѣбы-ты, да поіе всичкы кыселины и мазнины измежду зѣбы-ты и найпослѣ да не остави да омягкнѣть мяса-та на вѣнцы-ты. За тѣхъ троякъ работѣ като найсгоденѣ хвалѣть единѣ прахъ, който ся прави така: смѣшѣть $1\frac{1}{2}$ унціѣ липовѣ вѣгленѣ, стлѣченѣ на